

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

10 март 2021 година *

„Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги от адвокатите — Директива 77/249/ЕИО — Член 5 — Задължение на гостуващ адвокат, който представлява клиент в рамките на национално съдебно производство, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд — Граници“

По дело C-739/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Supreme Court (Върховен съд, Ирландия) с акт от 4 октомври 2019 г., постъпил в Съда на 7 октомври 2019 г., в рамките на производство по дело

VK

срещу

An Bord Pleanála,

при участието на:

The General Council of the Bar of Ireland,

The Law Society of Ireland and the Attorney General,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: J.-C. Bonichot, председател на състава, L. Bay Larsen (докладчик), C. Toader, M. Safjan и N. Jääskinen, съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 23 септември 2020 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за VK, от B. Ohlig, Rechtsanwältin,
- за The General Council of the Bar of Ireland, от E. Gilson и D. Spring, solicitors, както и от W. Abrahamson, barrister-at-law, и P. Leonard, SC,

* Език на производството: английски.

- за The Law Society of Ireland and the Attorney General, от С. Callanan и S. McLoughlin, solicitors, както и от M. Collins, SC,
- за Ирландия, от M. Browne, G. Hodge, J. Quaney и A. Joyce, в качеството на представители, подпомагани от M. Gray и R. Mulcahy, SC,
- за испанското правителство, от J. Rodríguez de la Rúa Puig, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от H. Støvlbæk, L. Malferrari и L. Armati, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 декември 2020 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 5 от Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги (ОВ L 78, 1977 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 46).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между VK и An Bord Pleanála (орган, който разглежда жалби във връзка с устройство на територията) във връзка с изискването гостуващият адвокат, който предоставя услугата на жалбоподателя в главното производство, да работи съвместно с местен адвокат, за да представлява този жалбоподател пред запитващата юрисдикция.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Член 1 от Директива 77/249 гласи:

„1. Настоящата директива се прилага в рамките на предвидените от нея граници и условия за адвокатската дейност, упражнявана под формата на предоставяне на услуги.

[...]

2. „Адвокат“ е всяко лице, което има професионална квалификация да упражнява професията си под някое от следните звания:

[...]

Федерална република Германия: Rechtsanwalt,

[...]“.

4 Член 5 от тази директива гласи:

„С оглед упражняването на дейностите, свързани с представителство на клиент в съдебно производство, всяка държава членка може да изисква от посочените в член 1 адвокати:

- да бъдат представени пред председателя на съда и при необходимост пред председателя на съответната адвокатура в приемащата държава членка в съответствие с местните правила или обичаи;
- да работят съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд и при необходимост ще носи отговорност пред този орган, или с „avocat“ или „procuratore“, които упражняват професията пред този орган“.

Ирландското право

5 Член 2, параграф 1 от European Communities (Freedom to Provide Services) (Lawyers) Regulation 1979 (Наредба от 1979 г. за свободното предоставяне на услуги в Европейските общности (Адвокати), наричана по-нататък „Наредбата от 1979 г.“), която транспонира разпоредбите на Директива 77/249 в ирландското право, определя „гостуващия адвокат“ („visiting lawyer“), като препраща към списъка по член 1, параграф 2 от Директива 77/249.

6 Член 6 от Наредбата от 1979 г. гласи:

„Когато гостуващ адвокат извършва на територията на държавата дейности, свързани с представителство на клиент в съдебно производство, той трябва да работи съвместно с адвокат, който има право да упражнява професията пред съответния съд и при необходимост ще носи отговорност пред този съд“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 7 VK е страна в производство по обжалване пред Supreme Court (Върховен съд, Ирландия) относно възлагането на разноските по съдебно производство за издаването на разрешение за строеж на екарисаж за обезвреждане на трупове на животни в близост до фермата му.
- 8 Настоящото преюдициално запитване се отнася до спор, по който Supreme Court (Върховен съд) вече е отправил преюдициално запитване, по което е постановено решение от 17 октомври 2018 г., Klohn (C-167/17, EU:C:2018:833).
- 9 VK се е представявал сам пред Supreme Court (Върховен съд).
- 10 Пред Съда на Европейския съюз той е бил представяван от г-жа О, установен в Германия адвокат (Rechtsanwältin).
- 11 След постановяването на решението от 17 октомври 2018 г., Klohn (C-167/17, EU:C:2018:833), делото е върнато на Supreme Court (Върховен съд), за да се произнесе по жалбата на VK в светлината на даденото в това решение тълкуване на съответните разпоредби на правото на Съюза.
- 12 Именно в този контекст VK решава да възложи на г-жа О, която не е установена в Ирландия, да представлява интересите му пред Supreme Court (Върховен съд).

- 13 Запитващата юрисдикция иска да се установи дали е съвместим с правото на Съюза член 6 от Наредбата от 1979 г., който задължава гостуващия адвокат, предоставящ услугата, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, включително в рамките на производство, в което една от страните има право сама да осигури защитата си.
- 14 Запитващата юрисдикция поставя по-специално въпроса за начина, по който трябва да се тълкува решение от 25 февруари 1988 г., Комисия/Германия (427/85, EU:C:1988:98), в което се разглежда правото на държава членка да изисква гостуващият адвокат, който предоставя услугата, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд. Запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали възприетото в това решение тълкуване допуска налагането на задължение за гостуващия адвокат, който предоставя услугата, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, във всички случаи, когато съгласно националното законодателство неговият клиент има право сам да осигури защитата си.
- 15 В това отношение запитващата юрисдикция посочва, че задължението да се работи „съвместно“ е ограничено. Не е задължително адвокатът, който упражнява професията пред съответния съд, да е упълномощеният от страната адвокат или адвокатът, който представя делото пред съда. Трябва да се даде възможност на двамата адвокати, а именно на гостуващия адвокат, който предоставя услугата, и на адвоката, който има право да упражнява професията пред съответния ирландски съд, сами да определят каква точно роля да изпълнява всеки от тях. Ролята на адвоката, който има право да упражнява професията пред съответния съд, по принцип е да подпомага гостуващия адвокат, който предоставя услугата, когато доброто представителство на клиента и правилното изпълнение на задълженията към съответния съд изискват знания или съвети относно правото, практиката и процедурата, и дори относно професионалната етика на национално равнище. Следователно обхватът на това сътрудничество зависи в значителна степен от конкретните обстоятелства по случая, като се има предвид, че съществува реален риск гостуващият адвокат, който предоставя услугата, по невнимание да не изпълни задълженията си към своя клиент или към съответния съд, ако не се подпомага в тези области от адвокат, който упражнява професията пред съответния съд.
- 16 Накрая, запитващата юрисдикция посочва, че едно от професионалните етични задължения на всеки адвокат, който представлява страна по дело пред ирландските съдилища, е да прави проучвания във всички релевантни области на правото и да насочва вниманието на сезирания съд към всеки правен или свързан със законодателството или със съдебната практика елемент, който може да окаже влияние върху правилното протичане на производството. Това задължение е налице дори когато тези елементи не подкрепят защитаващата от този адвокат позиция. То е характерно за производствата в страните от англосаксонската правна система, в които основната част от проучванията, които са необходими на съда, за да се произнесе по правните въпроси, с които е сезиран, се извършва по-скоро от страните, отколкото от самия съд. Положението е различно само в хипотезата, когато страните сами осигуряват защитата си. В тази хипотеза самите съдилища трябва да се заемат с разглеждането на правните въпроси.
- 17 При тези обстоятелства Supreme Court (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1. Недопустимо ли е държава членка да упражни предвидената в член 5 от Директива 77/249 [...] възможност да задължи адвокат, който представлява клиент пред съд, „да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд“ във всички случаи, в които страната, която гостуващият адвокат желае да представлява в такова производство, има право да се представлява сама?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос, въз основа на какви фактори националната юрисдикция следва да прецени дали е допустимо да се наложи задължението да се работи „съвместно“?
3. По-специално, представлява ли налагането на ограничено задължение да се работи „съвместно“, както е описано [...] в [акта за преюдициално запитване], пропорционална намеса в свободата на предоставяне на адвокатски услуги, която може да бъде обоснована с оглед на обществения интерес, в който се включват както необходимостта да се защитят потребителите на правни услуги, така и необходимостта да се гарантира добро правораздаване?
4. При утвърдителен отговор на третия въпрос, важи ли това съждение при всички обстоятелства, и ако не, какви фактори следва да вземе предвид една национална юрисдикция, за да определи дали такова задължение може да се наложи в даден конкретен случай?“.

По преюдициалните въпроси

- 18 С въпросите си, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали с оглед на целта за добро правораздаване член 5 от Директива 77/249 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска гостуващият адвокат, който представлява свой клиент, да бъде задължен да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд и при необходимост ще носи отговорност пред този съд, в рамките на система, която налага на адвокатите професионалноетични и процесуални задължения, като това да представят на сезирания съд всички правни или свързани със законодателството или със съдебната практика елементи за правилното протичане на производството, от които правният субект е освободен, ако реши сам да осигури защитата си.
- 19 Трябва да се припомни, че Директива 77/249, която съдържа мерки, предназначени да улеснят ефективното предоставяне на адвокатски услуги, трябва да се тълкува по-специално в светлината на член 56 ДФЕС, който забранява всякакво ограничение на свободното предоставяне на услуги и предполага премахването по отношение на доставчиците на услуги на всяка дискриминация, основана на тяхното гражданство или на обстоятелството, че са установени в държава членка, различна от тази, в която се предоставят услугите (вж. в този смисъл решение от 25 февруари 1988 г., Комисия/Германия, 427/85, EU:C:1988:98, т. 11 и 13).
- 20 Следва да се посочи обаче, че наложеното от националното законодателство задължение да се работи съвместно с местен адвокат представлява ограничение на свободното предоставяне на услуги от адвокатите от други държави членки, тъй като налага правният субект, който желае да ползва услугите на адвокат, установен в друга държава членка, да понесе допълнителни разходи в сравнение с правния субект, който реши да ползва услугите на адвокат, установен в държавата членка, в която се води съответното производство.
- 21 Директива 77/249 трябва да се тълкува и в светлината на член 57, трета алинея ДФЕС, от който Съдът стига до извода, че предвид специфичния характер на определени услуги, поставените пред доставчика на услугата особени изисквания, които следват от прилагането на правната уредба за този вид дейности, не могат да се считат за несъвместими с Договора за функционирането на ЕС, а свободното предоставяне на услуги, като основен принцип на Договора за функционирането на ЕС, може да се ограничава само с правна уредба, която защитава обществения интерес и се прилага към всяко лице, което извършва дейност на територията на приемащата държава членка, доколкото този интерес не е защитен от правната уредба, приложима спрямо доставчика в държавата членка, в която същият се е установил (вж. в този смисъл решение от 25 февруари 1988 г., Комисия/Германия, 427/85, EU:C:1988:98, т. 12).

- 22 В това отношение следва да се отбележи, че от една страна, защитата на потребителите, по-специално на правни услуги, предоставяни от участващите в правораздаването професии, и от друга страна, доброто правораздаване, са сред целите, които могат да се считат за императивни съображения от общ интерес, които биха могли да обосноват ограничаване на свободното предоставяне на услуги (решение от 18 май 2017 г., Lahorgue, C-99/16, EU:C:2017:391, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 23 В случая от акта за преюдициално запитване е видно, че разглежданото ирландско законодателство цели да защити доброто правораздаване, както и правния субект в качеството му на потребител.
- 24 Освен това мерките, които ограничават свободното предоставяне на услуги, трябва да гарантират осъществяването на преследваната с тях цел и да не надхвърлят необходимото за нейното постигане (вж. в този смисъл решение от 18 май 2017 г., Lahorgue, C-99/16, EU:C:2017:391, т. 31).
- 25 В решение от 25 февруари 1988 г., Комисия/Германия (427/85, EU:C:1988:98), на първо място, в точка 13 от това решение Съдът посочва, че по споровете, за които германското законодателство не изисква задължително съдействие от адвокат, страните могат да осигурят сами съдебната си защита, и че за същите спорове германското законодателство позволява също така защитата да бъде поверена на лице, което не е нито адвокат, нито специалист, тъй като не действа в рамките на професионалната си дейност. На второ място, в точки 14 и 15 от това решение Съдът констатира, че при тези обстоятелства, що се отнася до съдебните производства, за които не се изисква задължително съдействие от адвокат, не изглежда да има съображение от общ интерес, което да обосновава задължението, наложено на адвокат, вписан в адвокатска колегия на друга държава членка, който предоставя услугите в рамките на професионалната си дейност, да работи съвместно с германски адвокат. Следователно Съдът приема, че доколкото по такива спорове германското законодателство задължава гостуващия адвокат, който предоставя услугата, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията си пред съответния съд, това законодателство противоречи на Директива 77/249 и на членове 59 и 60 от Договора за ЕИО, понастоящем членове 56 и 57 от Договора за функционирането на ЕС.
- 26 Също така в точка 18 от решение от 10 юли 1991 г., Комисия/Франция (C-294/89, EU:C:1991:302), Съдът посочва, че за някои съдебни производства френското законодателство не изисква страните да бъдат подпомагани от адвокат, а напротив, позволява им сами да осигурят защитата си или, що се отнася до производствата пред търговските съдилища, да бъдат подпомагани и представлявани от лице, което не е адвокат, но което е специално упълномощено. По-нататък в точка 19 от това решение Съдът констатира, че гостуващият адвокат, който предоставя услугата, не може да бъде задължен да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, в рамките на съдебни производства, за които френското законодателство не изисква задължително съдействие от адвокат.
- 27 Трябва да се подчертае обаче, че макар по делата, по които са постановени решения от 25 февруари 1988 г., Комисия/Германия (427/85, EU:C:1988:98), и от 10 юли 1991 г., Комисия/Франция (C-294/89, EU:C:1991:302), националното законодателство да позволява на страните, както в главното производство, сами да осигурят защитата си, задължения на страните, и съответно на съда във връзка с установяването на релевантните правни норми, са едни и същи, независимо дали страната сама осигурява защитата си, или се подпомага от адвокат, което не е така в главното производство.
- 28 Следователно точка 13 от решение от 25 февруари 1988 г., Комисия/Германия (427/85, EU:C:1988:98), и точка 17 от решение от 10 юли 1991 г., Комисия/Франция (C-294/89, EU:C:1991:302), трябва да се тълкуват в контекста на конкретните дела, по които са

постановени цитираните в предходната точка решения, съгласно които член 5 от Директива 77/249 не може да води до поставянето пред гостуващия адвокат, който предоставя услугата, на изисквания, които нямат никакъв еквивалент в професионалните правила, които биха били приложими, ако не бе налице предоставяне на услуги по смисъла на Договора за ЕИО, понастоящем Договор за функционирането на ЕС.

- 29 Всъщност, както следва по-специално от точка 16 от настоящото решение, задълженията съответно на страните и на съда във връзка с установяването на релевантните правни норми в производствата пред ирландските съдилища не са едни и същи в зависимост от това дали страната сама осигурява защитата си, или се представлява от адвокат. В последната хипотеза задача на адвоката е да извърши основната част от правните проучвания, необходими за правилното протичане на производствата пред ирландските съдилища, а в хипотезата, в която страната е избрала сама да осигури защитата си, тази задачата принадлежи на сезирания съд.
- 30 Когато тези задължения са едни и същи независимо дали страната сама осигурява защитата си или се подпомага от адвокат — както по делата, по които са постановени решенията, цитирани в точка 28 от настоящото решение — следва да се приеме, че щом като целта за добро правораздаване може да се постигне в първата хипотеза, тя а fortiori може да се постигне в хипотезата, когато страната е подпомагана от гостуващ адвокат, който предоставя услугата, по смисъла на Директива 77/249.
- 31 Това обаче не е така, когато, както в делото по главното производство, тези задължения са различни в зависимост от това дали страната сама осигурява защитата си, или се подпомага от адвокат. В това отношение обстоятелството, че целта за добро правораздаване може да бъде постигната, когато страната сама осигурява защитата си в контекста на определен набор от процесуални правила, не позволява да се заключи, че тази цел е постигната, когато страната се подпомага от гостуващ адвокат, който предоставя услугата, по смисъла на Директива 77/249, и когато процесуалните правилата са различни и по-строги от правилата, които се прилагат, когато страната сама осигурява защитата си.
- 32 В такъв случай съображение от общ интерес, изведено от доброто правораздаване, представлява императивно съображение от общ интерес, което може да обоснове наложеното на гостуващия адвокат, който предоставя услугата, задължение да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд. Всъщност, както е постановил Съдът в решение от 25 февруари 1988 г., Комисия/Германия (427/85, EU:C:1988:98, т. 23), Директива 77/249 позволява на държавите членки да изискват от гостуващия адвокат, който предоставя услугата, да си сътрудничи с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, за да може първият да изпълни възложените от клиента му задачи при спазване на доброто правораздаване. Така разглеждано, това задължение има за цел да осигури на гостуващия адвокат, който предоставя услугата, необходимата подкрепа, за да работи в правораздавателна система, различна от тази, в която обикновено упражнява професията си, и да даде на съответния съд гаранция, че последният действително разполага с такава подкрепа и по този начин е в състояние да спазва изцяло приложимите процесуални и професионалноетични правила.
- 33 Що се отнася до въпроса за пропорционалния характер на това задължение, следва да се припомни, че съгласно предоставената от запитващата юрисдикция информация гостуващият адвокат, който предоставя услугата, трябва да съобщи на националните съдилища името на подпомагащия го адвокат, който упражнява професията съгласно ирландското право, в случай че доброто представителство на клиента и правилното изпълнение на задълженията към сезирания съд изискват знания или съвети, които могат да се окажат необходими именно поради евентуално ограничените познания на гостуващия адвокат за потенциално съществени аспекти от правото, практиката и производството, и дори професионалната етика на национално равнище. Съгласно тази информация обаче не е задължително адвокатът, който упражнява професията пред съответния съд, да е упълномощеният от страната адвокат или адвокатът,

който представя делото пред съда. Всъщност гостуващият адвокат, който предоставя услугата, и адвокатът, който упражнява професията пред съответния ирландски съд, трябва да определят каква точно роля да изпълнява всеки от тях, като ролята на последния е по-скоро да бъде посочен за адвокат, който подпомага гостуващия адвокат.

- 34 В това отношение следва да се подчертае, че гъвкавостта, с която се характеризира сътрудничеството между гостуващия адвокат, който предоставя услугата, и адвоката, който упражнява професията пред съответния съд, така както е описана от запитващата юрисдикция, съответства на концепцията за посоченото сътрудничество, изведена от Съда при тълкуването и прилагането на член 5 от Директива 77/249. Според тази концепция трябва да се приеме, че двамата адвокати могат да определят заедно — при спазване на правилата за професионална етика в приемащата държава членка и като запазват професионалната си независимост — реда и условията за сътрудничество съобразно с възложените им правомощия (вж. в този смисъл решения от 25 февруари 1988 г., Комисия/Германия, 427/85, EU:C:1988:98, т. 24 и от 10 юли 1991 г., Комисия/Франция, C-294/89, EU:C:1991:302, т. 31).
- 35 Както по същество посочва генералният адвокат в точка 76 от заключението си, в този контекст засягането на свободата на предоставяне на услуги, изглежда, не надхвърля необходимото за постигането на целта за добро правораздаване.
- 36 При това положение трябва да се посочи и че, както отбелязва генералният адвокат в точка 75 от заключението си, разглежданото в главното производство ирландско законодателство се характеризира с това, че не предвижда никакво изключение от задължението да се работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд.
- 37 Както обаче посочва генералният адвокат в точки 80 и 81 от заключението си, трябва да се констатира, че такова задължение би могло да се окаже ненужно при определени обстоятелства и следователно да надхвърли необходимото за постигането на целта за добро правораздаване.
- 38 Такъв би бил случаят по-специално ако поради професионалния си опит гостуващият адвокат, който предоставя услугата, може да представлява правния субект по същия начин като адвокат, който обичайно упражнява професията пред съответния национален съд. Националният съд следва да прецени с оглед на обстоятелствата в конкретния случай дали е налице професионален опит в приемащата държава членка, който може да се вземе под внимание за тази цел.
- 39 В случая от преписката, с която разполага Съдът, е видно, че г-жа О твърди, че е практикувала в Ирландия няколко години при условията, предвидени в Директива 98/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година за улесняване на постоянното упражняване на адвокатската професия в държава членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията (ОВ L 77, 1998 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 24)., което би могло да наведе на мисълта, че този адвокат може да представлява правния субект по същия начин като адвокат, който има право да упражнява професията пред съответния съд. Съгласно постоянната съдебна практика запитващата юрисдикция следва да провери дали случаят е такъв (вж. в този смисъл решение от 2 април 2020 г., Comune di Gesturi, C-670/18, EU:C:2020:272, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 40 С оглед на всички изложени съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че член 5 от Директива 77/249 трябва да се тълкува в смисъл, че:
- с оглед на целта за добро правораздаване, сам по себе си той не се противопоставя на това гостуващият адвокат, който представлява своя клиент, да бъде задължен да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд и при необходимост ще носи отговорност пред този съд, в рамките на система, която налага на адвокатите

професионалноетични и процесуални задължения, като задължението да представят на сезирания съд всички правни или свързани със законодателството или със съдебната практика елементи за правилното протичане на производството, от които правният субект е освободен, ако реши сам да осигури защитата си,

- не е непропорционално, с оглед на целта за добро правораздаване, задължението за гостуващия адвокат, който предоставя услугата, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, в система, при която двамата адвокати имат възможност да определят каква роля да изпълнява всеки от тях, като по правило адвокатът, който упражнява професията пред съответния съд, трябва само да подпомага гостуващия адвокат, който предоставя услугата, за да му позволи да представлява добре клиента и да изпълни правилно задълженията си към този съд,
- общо задължение да се работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, което не позволява да се вземе предвид опитът на гостуващия адвокат, който предоставя услугата, би надхвърлило необходимото за постигането на целта за добро правораздаване.

По съдебните разноски

- 41 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 5 от Директива на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги трябва да се тълкува в смисъл, че:

- с оглед на целта за добро правораздаване, сам по себе си той не се противопоставя на това гостуващият адвокат, който представлява своя клиент, да бъде задължен да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд и при необходимост ще носи отговорност пред този съд, в рамките на система, която налага на адвокатите професионалноетични и процесуални задължения, като задължението да представят на сезирания съд всички правни или свързани със законодателството или със съдебната практика елементи за правилното протичане на производството, от които правният субект е освободен, ако реши сам да осигури защитата си,
- не е непропорционално, с оглед на целта за добро правораздаване, задължението за гостуващия адвокат, който предоставя услугата, да работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, в система, при която двамата адвокати имат възможност да определят каква роля да изпълнява всеки от тях, като по правило адвокатът, който упражнява професията пред съответния съд, трябва само да подпомага гостуващия адвокат, който предоставя услугата, за да му позволи да представлява добре клиента и да изпълни правилно задълженията си към този съд,
- общо задължение да се работи съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд, което не позволява да се вземе предвид опитът на гостуващия адвокат, който предоставя услугата, би надхвърлило необходимото за постигането на целта за добро правораздаване.

Подписи